

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

sunt in inferno. Timere itaq; qm ut dicit
Bcr. Qui soci sunt i culpis: erunt et i penis

Sermo. iiiij. p dñica. x. post
Trinitatis.

TIdens iesus
z. Diuisioes grarū sunt: idem
autē spūs. j. L. xij. Per hāc sen-
tentia excludit dñs lugbie occasionez. Si
quis em̄ plures bz gras: nō a se bz bz a spi-
ritusco: cui voluntas ē rectissima. Itē nu-
trit beniuelentie affectionē: qz cū q̄s haber-
vnā grām: z alius aliam: h̄fit tñ ab vno sp̄i
ritu in q̄y niri debent. Itē hortat ad grā/
ruactionē ut vicez recognoscamus. qz si qd
boni est in nob nō a nobis: s̄ a deo ē. De
pmo. j. L. xij. Quid habes qd nō acce-
pisti/ si aut̄ accepisti qd gloriari: q̄si nō ac-
cep̄is. Descdō Eph. iiij. Accessum ha-
bem⁹ ad p̄z̄em in vno spiritu. De tertio. j.
Thef. v. In oibz gras agi. **Salutatio.**

Dvidens z.
P̄ Rimus ar. An ch̄s ex sua; pietate ve-
lit oibz misereri z oēs saluare: Gl̄de dō
mūnica. iij. post epiph. ser. iij.

SEcund⁹ ar. In p̄c. z.
de triplici fleru. **P**rimus est indif-
ferens q̄ neq̄ est bon⁹ neq̄ malus moral⁹.
puta cū q̄s luget p̄ morte amic⁹. vt Jacob
longo tpe lugit p̄ ioseph quē putabat mor-
tuū. vt b̄r Ben. xxvij. Et dauid p̄ morte
fili⁹ sui ammon. vt b̄r. q. Reg. xij. Et iste ē
luct⁹ naturalis q̄ moderand⁹ est als poss⁹
fieri malus. Ecc. xxvij. c. Modicū plo-
ra sup mortui. Indifferens etiaz est luct⁹
quē emittit puer statim nat⁹. De q̄ Sap.
vij. Primā vocē emisi sillem oibz p̄orans.
Aug. Puer nat⁹ statim plorat. p̄pheta ca-
lamitatis sue: nondū loquit̄: z tā p̄phetat.
Sc̄ds est luct⁹ malus. **L**erti⁹ ho bo-
nus. Omisso aut̄ p̄mo Dicendū in h̄ fino
ne de scdō q̄ triplex est

Prim⁹ ē luct⁹ tpalis dānationis.
Sc̄ds est luct⁹ inordinate cōpassiōis.
Lerti⁹ est luct⁹ eternal dānationis
Primus est z. qn̄ q̄s imoderate luget p̄
damno rei tpalis. Et hic luctus puenit ex
amore mundi z cupiditate. Iuxta illō gre-
go. Non sine dolore p̄dīs qd cū amore pos-

sider. **S**c̄ds est luctus inordinate com̄
passiōis sez sup mortuos quē phibet pau-
lus. j. Thef. iiij. Nolum⁹ vos ignorare de

dormientibz ut non p̄tristemi sic et ceteri q̄
sp̄n nō h̄nt. Q̄z multi sunt q̄ anxie flent
p̄tpali vāno/ z p̄ morte amic⁹: q̄ p̄ petis
suis nunc fleuerunt. contra q̄s ait Aug⁹.
Sciat se culpabiliter dup⁹ q̄ deflet morez
amic⁹: z dāna rei tpalis: z dolore peti non
oñdit in lachrymis. **L**erti⁹ est Acc̄ter
nalis dānationis. Apoc. xij. Quantum
glificauerit se z i delitijs fuit: tātū date illi
tormentū z luctū. Et Matt. xij. Ibi erit
fletus z stridor degitus. Sic dic Rich. in
vnā grām: z alius aliam: h̄fit tñ ab vno sp̄i
iij. dis. l. Non erit in inferno corporalis fact⁹
inquant⁹ est resolutio corporalium lachry-
map q̄ talis resolutio planet ad corrupti-
onē. Turbatiōe z motu capitis z stridore. Den-
tiū vultusq̄ tristitia. Q̄ q̄nta erit amari-
tudo in cordibz dānator⁹. q̄ta tristitia inf-
la horribiles demonū z alioz dānator⁹ tur-
bas: z tā horrendi carcer⁹ tenebras. Q̄ cer-
te h̄t q̄ nunc luget z. Gl̄de exēplū dñica.
iij. post p̄se. ser. iij.

Lerti⁹ art. Aud. z.
Notare itaq; qm̄
multo meli⁹ ē nūc p̄uo tpe lugere q̄ i
inferno sine fine. Et voluntaria p̄nia mul-
to potius est assumēda q̄ expectanda illa
tristitia velitis nolit̄ insigenda. Audite
qd dicit lex. In autentico de nup. h. j. De
lius est ut aliquis seipm̄ corrigat: q̄ expe-
ctet ab alijs corrigi. Et notetis bene qm̄ si
cur h̄f de pe. di. j. Medicina. h. Proximo.
Pcta nō dimittunt sine pena: quia aut de
us punit: aut h̄o. Quis aut̄ non poti⁹ eli-
geret ad mandatū regis se punire leui di-
sciplina q̄ expectare aduentū regis q̄ ppe-
tuis carceribz manciparet. Expone z appli-
ca notando illud. Ecc. ij. Si p̄niām non
egerim⁹: incide in man⁹ dei.

Dñica x. post Trinitatis.
Sermo. v.

TIdēs iesus
v. Diuisioes opationū sunt: idē
eo de q̄ opaf oia in oibz. j.
Lop. xij. Ibi cōmēdat dei potētia: notat

pp 3

Dominica. x post Trinitatis

Nra indigenita declarat dei benivolentia. Propter p̄mū Eccl. iij. Dagna potentia dei soli. Prop̄ scdm. ij. Lc. iiij. Nō sum sufficiētes aliquid cogitare ex nob̄ tē. Propter tertiu Phl. ij. De' ē q̄ op̄at in nob̄ z yelle et perficere.

Pluidens tē. **R**imus ar. An in deo sit persona, acceptio eo q̄ q̄busdā facit miscidiaz t̄ si alijs. Vide d̄ca. q̄. post trini. fmove. iij.

Secundus ar. In p̄ce, tē. In isto dicendum de dono fletu q̄ ad charitatez pti net: vel ad eā disponit. Et iste fletus est t̄plex.

Primus est cōpunctioq̄is

Secondus est compassiois.

Tertius est deuotiois.

Primus est cōpunctiois. ps. Lauabo p̄ sin. hoc. lec. m. la. tē. Ide. Fuerūt mibi la. mee pa. tē. Istud ē lauatorū in q̄ laliāt anie. Sic loca est magd. Lu. vij Chrys. Nemo ad deū flens accessit q̄ non impetravit qđ postulat. Sic itaq̄ videm⁹ q̄ aqv'l alio liquore dclenſ h̄e. sic iste lachryme delent̄ lras morti; q̄ em peccat tradit̄ diabolo q̄ chirographū. Itē iste lachryme diaboluz cū oī exercitu suo sūmērunt. sic Eto. xiiij. Pharao cū oī exercitu suo sūmersus est i mari rubro. ps. Lōtribulasti capita draco nū in aq̄s. Greg. Flāmā suggestionū dia boli cito extinguit vnda lachrymaz. Vñ sic alijs clamaret ad aquā vel ad ea curre ret si videret domū sua ardere/ sic q̄ vider domū p̄scie succendi d̄z currere ad aquam lachrymaz; t̄ si nō p̄t h̄ic d̄z a deo postulare t̄ d̄ fontib̄ ei⁹ haurire s. miscidie t̄ vul nez. Esa. xij. Haurient̄ aq̄s de fontib̄ saluatoris. **S**econdus est luctus cōpassiois. Job xxr. Fleba q̄ndā sup eo q̄ afflictus erat: et anima cōpatiebat paupi. Sic lugebat saiu el saul. i. Reg. xv. Et tobias. vi h̄ Tob. ij manducauit panē suū i luctu Ro. xij. flere cū flentib̄. Tali etiā luctu cōpassiois luge re debem⁹ chū passionē. Non em̄ ē de cor p̄ore: q̄ nō dolet cū capite. vt ait Bern. Tertiū ē luctus deuotiois. Et iste p̄tingit tripli. Aliqñ p̄p̄ p̄p̄ ex pte diuine dulce/ dinis absentia. Sic fleuit magdalena Jo. x. Aug. Impatiens est amor: nec lachrymis modus sit: nisi amanti def̄ qđ amat. Has ḡ lachrymas adducit feruor dilectiū

onis: in secreto ōzonis. He lachryme dial bolum incendūt: vt astare nō audeat sicut hec muste olle feruent. Et sic catt⁹ incalidat̄ intra coqnā non audet intrare. Tob. vi. vj. Incensio recole p̄sc̄: fugab̄ demoniū.

Fecoris adustio ē cordis deuotio q̄ maxie puenire d̄z ex recordationis dñice passiois q̄ maxie fugat demoniū. Sz heu mul ti sunt q̄ non incendūt demoniū sed pom̄ eum balneat̄ in imundicijs vicioz cogitādo: t̄ in eis delectando: in quib⁹ sic faciunt lectum diaboli. q̄ sicut d̄r Job. xl. In loc⁹ humeritib⁹ dormit vehemot. si cupidis t̄ luxuriosis. Aliqñ contigit iste fletus ppter diuine maiestatis iniuria p̄petua vic̄z. Hoc

nō tristaba esdras. i. Esdr. ix. Et discehi puli videntes dñm dehonorari in passioe quib⁹ pdixerat dñs. Plorabit̄ t̄ siebilis vos. Aliqñ contingit iste fletus ppter celestis beatitudis affectiū mēoriā. Aug. de ciuii mei. Quanto est q̄s̄ sanctior t̄ sanctis desiderijs plenior: tanto in eī ōzone fletus vberior. ps. Heu mibi q̄ incolat̄ meus p longatus ē. Idem. Sup flumina babiloniis illic sedun⁹ t̄ fleum⁹: dum recordare mur tuision. O q̄dilez ē iste luctus Bern.

Obone Iesu si ita est dulce flere de te: q̄dilez erit gaudere de te: **E**xemplū ha benus de bono fletu t̄ deuoro in bō franco q̄ tam vbertum siebat. Itē in btō Au gustino/ t̄ brō Dñico t̄ multis alijs. Sz heu in multis impedīt lucr⁹ iste p̄p̄ futu roz inconsiderationē t̄ suā imprudentiā.

Io. Luc. xix. dicebat dñs ciuitati hierlm̄. Si cognouisses et tu, si fleres. **I**o. d̄r Bern. In oī oī opib⁹ tuīs meorare nouissima tua: mortis horrōre: iudicii valde timēdū dīm̄ crimē: ardēt̄ gehenne metū: ab ocul⁹ corris nūtaten⁹ elongari p̄tiā. Logita p̄e griniatiois tue miseriā/ recogita annos tu os in amaritudine anie tue/ t̄ cogita hūal ne vite pericula. Et in h̄moi cogitatione si p̄seueraueris dico tibi parū senties. q̄cqd videt̄ foris esse molestū dū toto corde circa interiorē molestiā occuparis: sz nec patiet̄ dñs sine p̄solutione te esse qm ip̄e ē p̄ misericordiaz t̄ deo ton⁹ p̄solutionis.

Tertiū ar. Au. tē. Lauete ne poti⁹ studiat̄ illis silēs fieri q̄ paucō tpe in h̄ mundo letati sunt t̄ nūc in inferno flent et

flerunt. Sed dicitis. Q̄es q̄runt h̄ gaude dicendū q̄ superbia non oīl ex virtutib⁹ sic re ⁊ letari. Audite qd iura dicāt. Non qd ex causa p̄ se sed sic ex causa p̄ accidens in⁹ fiat s̄z quid fieri debeat p̄siderandū est. q̄. q̄lancū aliq̄s ex virtutib⁹ occasiones sup̄ q̄. q̄. Blia ep̄i. Et de electioe. Lū causā. et. f. d' officio p̄sideris. S̄z licet. Nam si maior p̄s militū regis fuisse eius aduersario: nō tñ valeret excusatio vnius illoꝝ si diceret. Fere oēs sic faciunt. Expone r̄c. notādo il lūd Aug. Non p̄pterea min⁹ ardebut q̄ cū multis ardebunt.

Dñica. xj. post Trinitatis
Sermo. j.

O Mnis qui se

exaltat humiliabit: ⁊ q̄ se hūi lat exaltabit Lu. xvij. Tradit⁹ di vob⁹ in p̄mis qd ⁊ accepti/qm ch̄s mor tuus ē p̄ p̄cis no. j. L. o. xv. Nibil efficaci us ad nos h̄uiliandoꝝ q̄ p̄sideratio h̄uili tatis ch̄i q̄ p̄n̄is p̄cis mortu⁹. ybi sunt tria p̄sideranda.

Primum redemptoris dignitas veneranda. L. o. xv.

Secundū redemptionis gloria m̄orū da. mortuus est.

Tertiū mortis hui⁹ causalitas ponde randa. p̄ p̄cis n̄is. De his trib⁹. j. Pef. ij. L. o. semel. p̄ p̄cis n̄is mortu⁹ est. iu stus. p̄ iniustis vt nos r̄c.

Prim⁹ r̄c. An supbia sit p̄ctū mortale. Q̄. nō. Q̄ p̄ctū mortale h̄riat p̄tuti sed supbia nō:imo oris ex p̄ture. q̄. vt dīc Greg. xxij. mō. Aliq̄n h̄o ex sumis cele stib⁹ p̄tutib⁹ intumescit. Cōtra Greg. in eodē lib. dicit. Evidētissimū signū re probor⁹ supbia ē. Rūdet tho. q. h̄. q. clxij. Supbia ip̄portat defectū subiectiōis ad de um. Jō. L. o. dī. Initia supbie hoīs est apostatare a dō inq̄stū aliq̄s se extollit sup id qd ē sibi p̄fici fīm diuina regulā v̄l'mē/ sura. Hoc aut̄ qd ē nō subdi deo h̄z rōneꝝ p̄ci mortaliō supbia fīm gen⁹ suu ē p̄ctū mortale. Sīc tñ in alijs q̄ sunt ex ḡne suo mortalia sunt aliq̄ mor⁹ veniales ppter eo/ rū impfectionē q̄ sc̄z p̄ueniunt rōnis iudi cium ⁊ sunt ppter eius consensū. Ita ⁊ circa supbiā accidit. Ad illud aut̄ qd ob̄jectūt

dicendū q̄ superbia non oīl ex virtutib⁹ sic ex causa p̄ se sed sic ex causa p̄ accidens in⁹ q̄lancū aliq̄s ex virtutib⁹ occasiones sup̄

bie sumit. Nibil aut̄ p̄hibet q̄n vnum h̄riū in⁹ sit alterius cā. vt patz. viij. Eth. H̄ec tho.

Pro fun. p̄mitte qd illud est marie virtutē h̄riū qd deo reverētia subtrahit.

cūusmodi est supbia: ad quā etiā rō natu ralis nos ostendis esse obligatos; ⁊ ad quā

etiā tā poete q̄ phi inducit. Vergilius i georgicis. In p̄mis vengrare deos. Et art

stoteles. viij. ethic. Deo null⁹ reddi p̄t cō

dignus honos. Graue igifē p̄ctū nō subij

ci deo qd ac supbia p̄tinet. Lū ḡ q̄ritur

In supbia r̄c. Dic m. vt s. Et q̄ conclude

qm̄ nō sine cā dī. L. o. x. Odibilis ē coram

deo ⁊ hominib⁹ supbia. Nā vt dicit theo/

philus vbi s. Supbia h̄riat diuine dilec

ctioni inq̄stū. s. supbus non se subjecit di

vine regule p̄ue debz. Et etiā qnq̄s dilec

triō. p̄ctū inq̄ntū inordinate se prefert

p̄ximo aut̄ ab ei⁹ subiectione se subtrahit i

q̄ dero gaf diuine regule. Audite o supbi ⁊

rebelle deo arg⁹ ecclesie ⁊ bis q̄b⁹ obedie

re tenem̄. O filij rebelle parentib⁹ o chri

stiani rebelle ecclasticis p̄latistz̄ vob⁹

ip̄sos extollitis. Lerte tandem in infelixum

dep̄memini. Figura Nūeri. xv. In cho

re dathan ⁊ abiron rebellib⁹ moyſi quos

terra absorbit p̄s. Oculos superbo; um

humiliabis.

Ecund⁹ ar. In euangelio p̄ exemplū pharisei ⁊ publicani instruimur q̄tū valet humiliatis ⁊ sit detestabilis super h̄ia. vbi sunt tria diligent p̄siderāda ⁊ se⁹ pius attendenda.

Primum ē pharisei p̄sumptio detestāda.

Scđm publicani humiliatio cōmēdāda.

Tertium est vtriusq̄ conclusio memo

randa. In hoc sermone dicendū de primo

quod tangit cum dīc. Pharisaeus stās

hec apud se orabat. De⁹ gratias tibi ago

quia nō sum r̄c. vscq̄: que possideo. Then

ophilus. Apud se orabat quasi non apud

deum: quia ad se redibat per peccatum su

perbie. Apparet autem ex euangelio sua p

sumptio detestanda.

Primo q̄ se iustificabat.

Scđo q̄ alios indicabat.

Tertio q̄ alios se p̄ferbat.